Đình Ngọc - Con đường quan lộ của một trí thức Cộng sản

23/10/2021

Ông Nguyễn Quang Tuấn, cựu Bí thư và Giám đốc bệnh viện Tim Hà Nội bị khởi tố vì tội tham nhũng – Ảnh: VT

Đó là sự kết thúc mặc định của người trí thức dưới chế độ Cộng sản, khi chọn con đường tiến thân không phải bằng học thức, khả năng chuyên môn, mà lại muốn dấn thân trong chốn "quan trường" – nơi "gió tanh mưa máu" không ngừng.

Cuộc đời bác sĩ, giáo sư, tiến sĩ y khoa Nguyễn Quang Tuấn là một chứng minh.

Đọc qua tiểu sử ông Tuấn, ai cũng phải ông nhận ông là người có tài, giỏi chuyên môn. Ông sinh năm 1967, ở Thanh Oai (Hà Nội), hiện cư trú tại Khu đô thị Mandarin Garden, Trung Hòa, Cầu Giấy, Hà Nội. Năm 1994, ông tốt nghiệp Đại học Y Hà Nội ngành bác sĩ đa khoa, sau đó tiếp tục học bác sĩ nội trú chuyên ngành tim mạch. Năm 1996, ông Tuấn đi tu nghiệp chương trình hai năm tại Đại học Toulouse, Pháp về ngành Tim mạch can thiệp. Năm 1997, ông tốt nghiệp Trường Đại học Toulouse loại xuất sắc và nhận được lời mời ở lại làm việc nhưng ông đã quyết định quay về Việt Nam.

Năm 2005, ông Nguyễn Quang Tuấn bảo vệ thành công luận án tiến sĩ tại Đại học Y Hà Nội. Năm 2009, ông được phong hàm Phó giáo sư. Năm 2010, nhóm của Nguyễn Quang Tuấn và tiến sĩ Phạm Mạnh Hùng được trao giải nhất Giải thưởng "Nhân tài đất Việt" trong lĩnh vực y tế cho đề tài "Can thiệp động mạch vành qua đường ống thông (đặt stent)".

Năm 2012, ông được bổ nhiệm làm Giám đốc Bệnh viện Tim Hà Nội. Năm 2018, ông được Hội đồng Chức danh Giáo sư Nhà nước Việt Nam công nhận đạt chuẩn Chức danh Giáo sư ngành Y năm 2017. Sau đó hai năm, ông được bổ nhiệm giữ chức Giám đốc Bệnh viện Bạch Mai.

Ông Nguyễn Quang Tuấn cũng là Hiệu trưởng Trường Cao đẳng Y tế Bạch Mai; Chủ tịch Hội Tim mạch học Hà Nội; Ủy viên Hội đồng chuyên môn bảo vệ sức khỏe cán bộ miền Bắc thuộc Ban Bảo vệ sức khỏe Trung ương.

Ông từng nhận được nhiều bằng khen của Thủ tướng; Nhận danh hiệu "Công dân Thủ đô ưu tú" năm 2016; Thầy thuốc ưu tú năm 2017; Huân chương Lao động hạng Ba năm 2019.

Sự nghiệp của ông Tuấn lên "như diều gặp gió," và nhiều người cho rằng không phải ai giỏi về chuyên môn cũng thành công như ông. Lý do rất đơn giản, vì ông Tuấn biết… "chải chuốt bộ lông" của mình.

Có người nói sở dĩ ông Tuấn không ở lại Pháp và chấp nhận quay về Việt Nam vì "gốc" của ông là bộ đội, ông đã là đảng viên đảng Cộng sản, nên muốn về để "cống hiến cho đảng".

Chẳng biết lý tưởng của ông Tuấn thế nào, nhưng quả thật, ông đã dùng thẻ đảng viên đảng Cộng sản làm "bàn đạp" đi lên.

Không chỉ ông Tuấn bị bắt, nguyên Phó giám đốc và nhiều cán bộ Bệnh viện Tim Hà Nội cũng bị khởi tố, bắt giam vì liên quan đến đấu thầu mua sắm vật tư y tế – Ảnh: suckhoe24h

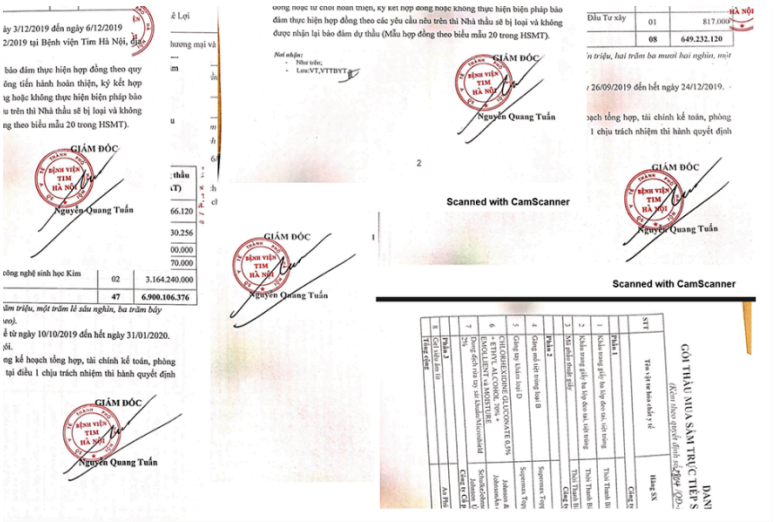
Năm 2013, ông Tuấn là Bí thư Đảng ủy Bệnh viện Tim Hà Nội kiêm luôn chức giám đốc bệnh viện. Từ 2015 đến 2016, ông Tuấn tiếp tục giữ chức bí thư Bệnh viện Tim, đồng thời thêm chức Quận ủy viên quận Hoàn Kiếm, để mở rộng đường vào Quốc Hội sau này. Quả thật, năm 2016 đến 2020, ông Tuấn đường đường là đại biểu Quốc hội khóa XIV.

Năm 2020, ông Tuấn được thuyên chuyển về Bệnh viện Bạch Mai làm giám đốc, đương nhiên chức Bí thư Đảng ủy Bệnh viện Bạch Mai phải để cho ông nắm giữ luôn. Sức mạnh của tấm thẻ đảng nằm ở chỗ đó.

Nhưng rất tiếc cho ông Tuấn là sức mạnh đó đến đấy thì hết hiệu nghiệm. Ông Tuấn cùng nhiều cán bộ ở Bệnh viên Tim Hà Nội, và một số đơn vị khác vừa bị khởi tố để điều tra vụ "thổi giá" thiết bị y tế giá trị lên đến hơn 40 tỷ đồng (hơn $1,758,000) trong thời gian ông là "trùm" ở bệnh viện Tim Hà Nội.

Có người thắc mắc, ông Tuấn giữ nhiều chức vụ to, bổng lộc không ít, sao lại tham nhũng như thế để phải vào tù mất hết tương lai? Sao lại tham tiền như thế, mà không nghĩ đến hậu quả?

Xin thưa ngay rằng ông Tuấn “leo” được lên đó chắc cũng phải tốn kém không ít. Vì cho dù ông ấy có giỏi đến đâu chăng nữa, có là đảng viên gương mẫu đến cỡ nào, thì vẫn phải “chung chi” cho Bộ, cho ban ngành dọc ngang, mới được ngồi vào chiếc ghế đó.

Trước khi rời vị trí Giám đốc Bệnh viện Tim, ông Nguyễn Quang Tuấn từng ký phê duyệt nhiều gói thầu mua sắm vật tư y tế trị giá hàng trăm tỷ đồng – Ảnh: suckhoe24h

Đã chi bộn tiền, thì phải tìm cách thu vào gỡ vốn, rồi kiếm thêm tiền lời, chứ ngồi đó làm “quan thanh liêm” sao được?

Mà ở vị trí như ông Tuấn, làm sao thành “quan thanh liêm” khi mà cả hệ thống tham nhũng, ông Tuấn muốn đứng ngoài cũng không được. Thế thì tay ông Tuấn “nhúng chàm” là điều đương nhiên.

Từ trước tới nay, chưa có một người trí thức nào không phải đảng viên cao cấp, mà lại được giao trọng trách lớn nhờ khả năng và trí tuệ cả. Tất cả vị trí đó đều phải mua bằng tiền, nhưng nếu không phải là đảng viên, thậm chí còn không mua được, dù có tiền.

Điều đó lý giải những tay tham nhũng đều là đảng viên đảng Cộng sản, vì đó là “đặc quyền” của họ.

Tại sao ông Tuấn lại bị "đồng chí" của ông "đánh tơi tả"? Câu trả lời cũng đơn giản, khi nhìn lại những cái chết bí ẩn của các cán bộ lãnh đạo đảng cao cấp mới đây như Chủ tịch nước Trần Đại Quang, hay cái chết của cựu Bí thư thành phố Đà Nẵng Nguyễn Bá Thanh.

Đảng viên cấp bậc cỡ ông Tuấn thì không cần phải chết khi đứng sai phe. Vào tù và im miệng thì sẽ sống sót.

Có lẽ khi ngồi sau những song sắt nhà tù, ông Tuấn sẽ có dịp chiêm nghiệm con đường mình đã chọn. Tôi nghĩ, điều đáng tiếc cho ông Tuấn không phải là lúc ông từ chối lời mời ở lại Pháp làm việc, mà là sự chọn con đường trở về dấn thân bằng tấm thẻ đảng ma quái.

Sài Gòn Nhỏ